

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 11 0 V 028168 22 Gž
Dana, 25.10.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Violande Šubarić, kao predsjednika vijeća, Biljane Majkić Marinković i Biljane Tomić, kao članova vijeća, u vanparničnom predmetu predlagača S.R.1 iz K., T.R.1 iz K., T.R.2. iz C.V., i T.R.3. iz K., koje zastupa punomoćnik M.R., advokat iz B., protiv protivnika predlagača P.D. iz V., radi priznanja strane sudske odluke, odlučujući o žalbi protivnika predlagača protiv rješenja Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 V 028168 20 V od 05.05.2022. godine, na sjednici održanoj 25.10.2022. godine, donio je

RJEŠENJE

Žalba se odbija i rješenje Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 V 028168 20 V od 05.05.2022. godine, potvrđuje.

Obrazloženje

Prvostepenim rješenjem Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 V 028168 20 V od 06.07.2022. godine, presuda Općinskog suda u Karlovcu, RH broj 10 P-569/04-80 od 13.06.2011. godine, pravosnažna 18.11.2015. godine, kojom je odlučeno: „Nalaže se tužitelju da tuženici S.R. naknadi parnični trošak u iznosu od 30.660,00 kuna, u roku 15 dana“, priznata je i određeno da proizvodi pravno dejstvo i utvrđena njena izvršnost u BiH.

Odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Blagovremenom žalbom naprijed označeno rješenje o priznanju strane sudske odluke pobija protivnik predlagača iz svih razloga propisanih odredbom člana 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13- u daljem tekstu: ZPP), s prijedlogom da se žalba usvoji i osporena odluka ukine.

Predlagači nisu dali odgovor na žalbu.

Žalba nije osnovana.

Pravosnažnom presudom Općinskog suda u Karlovcu, RH broj 10 P-569/04-80 od 13.06.2011. godine, odbijeni su tužbeni zahtjevi tužioca kojima je tražio: da se utvrdi ništavosti ugovora koji je zaključen 12.10.1994. godine između tužioca i S.R.2., pravnog prednika tuženih S.R.1, T.R.1, T.R.2. i T.R.3.; da se poništi isti ugovor; da se uspostavi ranije zemljišno knjižno stanje na nepokretnostima u RH; da se obavežu tuženi da tužiocu predaju u posjed nepokretnosti. Naloženo je tužiocu da tuženoj S.R.1 naknadi parnični trošak u iznosu od 30.660,00 kuna, u roku 15 dana.

Predlagači su dana 25.12.2020. godine podnijeli predmetni prijedlog za priznanje naprijed označene presude stranog suda.

Sud je predmetni prijedlog dostavio na odgovor protivniku predlagača uz dopis od 22.01.2021. godine kojim je protivnik predlagača pozvana da dostavi pismeni odgovor na prijedlog.

Protivnik predlagača je u podnesku od 16.02.2021. godine dao odgovor na predmetni prijedlog za priznanje strane sudske odluke kojim se usprotivio priznanju iz razloga što smatra da je odluka čije se priznanje traži ništavna, falsifikovana, s mržnjom obilježena i etnički nastrojena, da je odluka donesena na osnovu falsifikovanih papira, da je njegova punomoć za advokata Č.J. falsifikovana i da se isti nije htio pojaviti u sudu, da na suđenju nije imao pravo glasa, da je jedan od njegovih svjedoka izbačen iz sudnice, da ne pristaje da snosi bilo kakve troškove.

Prvostepeni sud je utvrdio da je presuda čije se priznanje traži snabdjevena potvrdom pravosnažnosti i da je postala pravosnažna dana 18.11.2015. godine, pa je sud našao da je za priznanje ispunjen uslov propisan članom 87. Zakona o rješavanju sukoba zakona sa propisima drugih zemalja u određenim odnosima ("Službeni list SFRJ", broj 43/82 i 72/82 - u daljem tekstu: ZRSZ) koji se primjenjuje u RS na osnovu člana 458. ZPP.

Sud je ocijenio navode odgovora na prijedlog i sadržaj odluke stranog suda i našao da nema smetnji za priznanje strane sudske odluke iz odredbe člana 88. ZRSZ i da je protivniku predlagača, kao licu protiv koga je ta odluka donesena, bilo omogućeno da učestvuje u postupku, da ga je prema sadržaju strane sudske odluke u postupku u kojem je donesena odluka zastupalo Odvjetničko društvo R. i O. iz RH, te da protivnik predlagača u ovom postupku nije dokazao tvrdnje da je punomoć za navedeno Odvjetničko društvo falsifikovana i da je bio onemogućen da raspravlja pred sudom.

Nadalje je sud našao za suđenje u pravnoj stvari u kojoj je donesena predmetna odluka stranog suda nema isključive nadležnosti suda u BiH (član 89. ZRSZ), da u istoj pravnoj stvari nije priznata odluka drugog stranog suda niti donesena odluka suda u BiH (član 90. ZRSZ), i da odluka čije se priznanje traži nije u suprotnosti sa Ustavom RS i Ustavom BiH (član 91. ZRSZ).

Prigovori protivnika predlagača koji se odnose na to da je odluka čije se priznanje traži ništavna, falsifikovana, mržnjom obilježena i etnički nastrojena, da je odluka donesena na osnovu falsifikovanih papira, ocijenjeni su kao navodi koji nisu od odlučnog značaja jer se u postupku priznanja strane sudske odluke ne može ispitivati pravilnost i zakonitost strane sudske odluke čije se priznanje traži, odnosno ne može se ispitivati da li je strani sud pravilno utvrdio činjenično stanje i da li je na utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo.

Slijedom toga sud je zaključio da su ispunjeni uslovi da se predmetna odluka stranog suda izjednači sa odlukom suda u BiH i da proizvodi pravno dejstvo na području BiH (član 86. ZRSZ). Iz navedenih razloga odlučeno je kao u izreci.

Protivnik predlagača u žalbi ukazuje da se izjasnio na navode iz prijedloga i da te navode neće ponavljati i da smatra da je pobijano rješenje potrebno svjesno ocijeniti, te ističe da je dužnost RS da zaštiti svoje građane na pošten i dostojanstven način.

Postupak priznanja strane sudske odluke je vanparnični postupak u smislu odredbe člana 1. Zakona o vanparničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 36/09 i 91/16 - u daljem tekstu: ZVP) u vezi sa 101. ZRSZ. Osporeno rješenje doneseno je u zakonom predviđenom postupku koji je proveden uz poštovanje načela kontradiktornosti iz

odredbe člana 5. ZPP u vezi sa članom 2. stav 2. ZVP, tako što je protivniku predlagača data mogućnost da se izjasni o prijedlogu za priznanje strane sudske odluke.

Sud je imao u vidu navode iz odgovora na prijedlog koje je dao protivnik predlagača i ocijenio uslove za priznanje u smislu odredbi člana 88. do 91. ZRSZ. Činjenične i pravne razloge date u obrazloženju pobijane odluke u cjelosti prihvata ovaj sud.

Protivnik predlagača uz odgovor na prijedlog nije dostavio ni jedan dokaz za tvrdnje da je onemogućen da raspravlja pred sudom u RH, odnosno da ga je zastupalo Odvjetničko društvo, odnosno advokat advokat J.Č. iz R., na temelju falsifikovane punomoći. Shodno tome zaključak prvostepenog suda da nema smetnji za priznanje predmetne strane sudske odluke utemeljeni su na pravilnoj primjeni odredbe člana 88. ZRSZ.

Protivnik predlagača je u odgovoru na prijedlog za priznanje predmetne strane sudske odluke tvrdio da je odluka čije se priznanje traži ništavna, falsifikovana, s mržnjom obilježena i etnički nastrojena, da je odluka donesena na osnovu falsifikovanih isprava. Ovi navodi iz odgovora na prijedlog, imajući u vidu sadržaj presude čije se priznanje traži, ne mogu poslužiti kao osnov za zaključak da je strana presuda suprotna sa Ustavom BiH i Ustavom RS utvrđenim načelima društvenog uređenja, odnosno javnom poretku (član 91. ZRSZ).

Naime, protivnik predlagača, kao tužilac, je podnio tužnu za utvrđenje ništavosti ugovora o razmjeni nepokretnosti, poništenje istog ugovora i predaju u posjed nepokretnosti, Općinskom sudu u Karlovcu, u RH. Po provedenom postupku donesena je presuda Općinskog suda u Karlovcu, RH, broj 10 P-569/04-80 od 13.06.2011. godine, kojom su zahtjevi tužioca odbijeni te je tužilac obavezan da tuženoj S.R.1 plati troškove postupka. Učinci (materijalno-pravni i procesno-pravni) ove presude nisu suprotni domaćem javnom poretku u smislu odredbe člana 91. ZRSZ, dok se njena pravilnost i zakonitost, ne može ispitivati u ovom postupku, te je van kontrole u ovom postupku i ocjena presude u kontekstu na kojem inistira protivnik predlagača (da je obilježena mržnjom i etnički nastrojena).

Žalbeni navodi ničim ne dovode u pitanje pravilnost i zakonitost osporene odluke, pa je predmetnu žalbu valjalo odbiti i pobijana odluku potvrditi na osnovu odredbe člana 235. tačka 2. ZPP, u vezi sa članom 2. stav 2 ZVP.

Predsjednik vijeća
Violanda Šubarić

Za tačnost opravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić